

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 6 frt — kr.
 Negyedévre 1 . 50 .
 Egy hóra — . 50 .

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Karmelita-tér 3. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ:

a kiadóhivatal és Surányi János könyvnyomdaintézet
 Egyes szám ára 12 kr.
 Megjelenik minden vasárnap.

GNÓMÁK.

A becsület egy látatlan okirat,
 Elrejtett és valódi kincs, —
 Mit ne mutass hiteles másolatban
 Mert akkor eredeti nincs.

* * *

Ne légy szerény, mert azt vágják fejedhez:
 Hogy járatlan paraszt, —
 Mennél parasztabb, ostobább hazard vagy,
 Annál urasb maradsz.

* * *

A szegénységet nem kell eltagadni,
 Sőt büszke lehet méltán arra sok, —
 Így szoktak rendesen azok beszélni,
 Kik dicsekednek, hogy ők gazdagok.

* * *

Ne légy kétszínű, jól szivedbe vésd:
 Manap csak két szín: már édes-kevés.

* * *

Azt mondja egy új mondás,
 Látszólag okosan:
 „Akinek pénze van ma,
 Hát annak esze van.“

Igy mondaná e mondás
 Igazán okosan:
 „Akinek esze van ma,
 Hát annak pénze van.“

Hajdan macskát csak zsákban árulának
 A hamis emberek,
 Ma már patent tűz-, viz- léghatlanokban
 Kell mindent venni meg.

* * *

Ne légy követelő,
 Mert ha valamit követelsz,
 Perköltségül az ügyvéd zsebre vágja
 S belőle mit se nyersz.

* * *

A hit az emberekből
 Soha se válik el,
 Csak más néven imádják,
 Ma például: hitel.

* * *

Ma nem elég a háznál
 A derék feleség,
 Hanem a feleségnél
 Egy derék ház: elég.

* * *

„Rettegj a büntől!“ így beszéltek,
 S nem a falaknak.
 „Rettegj a büntől — így beszélnek —
 Mert rajta kapnak!“

Sz—y Gy—a.

Ebben a jubileumos világban.

— Hírek a jövő hétről. —

Szép ünnepnek lesz tanuja városunk a jövő héten. Ugyanis kitűnő francziagyakorlatairól ismert Potyka Linácska ekkor írja 25-ik leczkáját le, mely alkalommal hangulatos kis ünnepélyt rendez városunk előkelősége.

Budapesten élénk feltűnést keltett Solymossy Elek ur, ki szokott sétája végén (a népszínháztól Szikszayig) tegnap este megállt, ünnepélyesen fellelegzett és esinos beszédet tartott önmagához, miközben tisztelői gyönyörű fél frankfurtival lepték meg a Szikszay előtt. A jeles művész ekkor ülte, azaz állta szokott sétautjának két ezredik végigjárás jubileumát.

Törökné Gyórsziget községének nagy hölgye, a jövő hóban éri el testsúlyának háramszázadik fontját. E monstre-jubileumra nagy előkészületek történnék. A kofák egy albummal lepik meg s élénken köszörik nyelvöket az alkalmi beszéd megtartására. Mi is szívünk mélyéből hozzuk meg tiszteletünk adóját az ünnepély oltára gyanánt szereplő pattogatott kukoriczás kosárra.

Pagát Pepi ur, ezen előnyösen ismert rendezett viszonyu egyén, ma épen huszonöt izraelitát fogott el kölesönügylet kötése végett, de eredménytelenül. A huszonötödik interview után élénk jubileumot ült 25 pohár sör társaságában.

Budapest kültelkén a csirkefogók között élénk neheztelés volt tapasztalható amiatt, hogy egy társuk nem akarván a rablásról felvilágosítást adni, a vallató pandur huszonötöt vert végig rajta, mire mindent kivallott s társai közül többeket berántott a huszonötös jubileumba.

Hoszter rablógyilkos Illaván nagy fényvel üli már három éve az ő huszéves börtönbüntetésének majdani jubileumát.

Győrváros 10 éve stagnál, áll. Nemsokára ülhet jubileumot.

A rábaszabályozási munkálatok tervei egy nagy, ötvenéves jubileumra készülnek. Ajánljuk, hogy várjanak a százéves jubileumra. Tervek maradnak ők akkorra is!

Ma délelőtt ötven kutyát olvastunk meg a belvárosi utczákon kóborolni. Amint ezt egy zsurnalisztának elmondtuk, megvigasztalva, fellelkesítve rohant a szerkesztőségbe s koszorus cikket irt egy kutya-jubileum érdekében. Bizonyosan ő teremti a többit is.

Színház.

A magyar Thalia kihuzta lábát s a német betette. — Hanem azt hisszük, nem sokáig huzza ki nálunk s ennél fogva nemsokára kihuzza lábát. Huzzad csak, huzzad csak keservesen!

A társulat különben nem tartozik a rosszak közé, néhány operettet mint Gasparonet, Böregeret, Afrikautazót, oly ügyesen adtak, hogy a magyar társulat ensembleja elmaradt mögötte. Különösen ügyesek Berthal, Gilzinger, Calliano k. a., Bayer, Pierre k. a. Calliano; a karmester az összeszedett zenét erős marokkal tartja össze. — De adjuk át a szót illetékesebbnek:

Végre valahára van edj élvezet, ami molattatja a móvelt izraelit. Az mindjárt oljan molatság, hodj hall az ember edj igazi otthonos beszédet, ami nem hangoz magyarul. Előkeröli magát sok oljan asthma-saság, aminek oljan jót nevetünk!

A mi népünk mast khültekezi magát. Majd megthakarítja télen. Nem evett csak bolond bogtyót, hogy nézzen egy Bogyó thársolatát!

Miljen szép, látni egyött izr. arisztokrát-khüzünséget. — Valtham a moltkor khétségbeesve és gondolkoztam, hogy a gráf Laszberg is nem e egy zsidó, mint a Steinberg, Kronberg, Eselberg sattübbi hitsorsosok, mert ű is ott volt, de nem is esodha, mindig bozditothák, hodj pártholjon magyar theátrumot. Hát mast khezd pártholni!

Csak én vagyok nadjon khétségben esve, hogy meddig thartja magát ez a móvészet. Mert az élvezetből is volt ez már nekem elég, mert hasztalan, akármilyen élvezethes legyen is egy dalag, az mégis kheserő, ha keröli pénzbe. — Fagam én ezthet falthatni!

Románcz.

Eltemették Bárány Muki
Áldott nyelvü feleségét,
Sír szélínél. Bárány Muki
Keservesen sirva néz szét.

Áll zokogva, egymagában,
Könnye hullik mint a zápor,
Végre így tör nagy keserve
Napvilágra ajakáról.

„Oh jaj, oh jaj mért maradtam
Én ezen a rongy világon?!
Már most, hogyha részeg leszek,
A kis lábast kihez vágom?”

Holló

GRI — BUGRI.

Ugri. Melyik rangot tartod legmagasabbnak Győrött?

Bugri. A tüztoronybeli ha-rangot!

Ugri. Mi különbség van az angol-békekötés és II. Sándor csár légberöpitése között?

Bugri. Az első remény lett, a második merénylet.

Ugri. Hát azt tudod-e, hogy tikkasztó nyárban milyen sarkot öhajjt az ember?

Bugri. Alacsony sarkot.

Ugri. Dehogy. Északi sarkot!

Tájékozások.

Egy részeg felébred az utczasarkon reggel 9 órakor s nem tudja magát tájékozni.

— Hallja kérem, mi süt most, a nap vagy a hold?

— Nem tudom kérem, nem vagyok idevaló, felel a kérdezett.

Országgyűlés.

— A főrendiházi törvényjavaslat tárgyalása. —

Tisza Kálmán. Tisztelt ház, van szerencsém hogy beterjesztettem a javaslatot, hogy másodszer is tárgyalás, hogy nem történt vele semmi, mint csupán az elejét, mely célszerűtlen volt, mit megváltoztattunk, miután a közepét, melyet egészen kidobtunk, elejtettük, módosítván a végét, mivel úgy kellett, tehát megnyirtuk, hogy megfűstölhettük annyira, hogy a rabbi kipárolgott belőle. (Élénk tetszés a jobbról. Hogy volt!)

Irányi. Kijelenti, hogy nemcsak általános tárgyalás alapjául nem fogadja el a javaslatot, de a részleges tárgyalást meg se hallgatja, az elfogadás pillanatában pedig bedugja füleit. (Élénk tetszés a balról.)

Göndöcs Benedek. Lelkem atyámfia, ne haragudjatok, de én azt álmodtam, amiről álmodni sem mertem, hogy a főrendiházba én is bejutok egyszer. Ez engem édes lelkeim, annyira meghat, hogy nem bánom akármilyen az istenadta, de elfogadom a javaslatot. Hanem édes sziveim, arra kérlek benneteket, hogy valami rabbi mellém ne kerüljön, mert nem hagyna az istentelen aludni. (Élénken elalszik beszéde alatt.)

Tisza Kálmán. Tartozom tisztelt ház egy helyreigazitással, melynek folytán ahelyett, mint már előbb is, anélkül hogy valakinek, kinek elve mely előttem szentebb, mint a magamé, mely azonban szintén olyan, mint a bikari suba, mely kiforditva is suba marad, — mondom, valakinek nézetét meg akarnám változtatni, kénytelen vagyok szavaimat helyreigazitani, mert én a multkor szenderegtem, midőn beszéltem, ugyanis berugtam a snapsztól, tehát amit mondtam, nem mondtam, — amit nem mondtam, mondtam. (Frenetikus eljenzés a jobboldalon.)

kezem alá, majd kivallatnám hogy mit akar mondani!

A miniszterelnök ur aszondja, hogy elszenderedett a minap, azért járt el a szája. Ejnye, ha úgy 10 évre delejes álomba esnék! Még utóbb fel is virradna a magyarnak!

Hátha még Szapáry is elaludnék! De nem, ez lehetetlen! Oly rémes álmai lehetnének, hogy felébredne rögtön! Mellé ülné Rothschild-boszorkány!

Különbén nem csoda, ha Tisza elalszik, mig hivi beszélnek. Tíz évig nézni egy és ugyanazon komédiát, bizony unalmas. Színházban is elaludnék az ember, pedig ez csak hasonlithatatlanul érdekesebb.

Ne szólj!

Azt kérdezém, szeretsz-e még?
S im kebled feldagad,
Sóhaj szakad fel s megnyitod
Rubintos ajakad.

Ne szólj, ne szólj, oh édesem!
Hisz eltalálom én,
Mit sugott ajkadnak sziveá,
Szived, mely az enyém.

Oh hát mit is sughatna mást?
Mint folytonost csak azt:
„Ne izetlenkedj, jobb' teszed,
Ha pár forintot adsz!”

TARGONCZÁS MATYI ÉS RÖNDÖRZŐ MUKI

az sarkon.

miránk. Mer elfogunk mink mindenkit, ha baj van!

Targonczás Matyi. Az nagy szerencse mosolygványos sziváránya ragyog kelmeteknek komám, hogy az Balentiesot ily korány elfogván.

Röndörző Muki. Ammég semmi komám, hanem rajta kívül elfogtunk valami harminczkilencz olyan embört is, akinek semmi köze se volt az esethöl. Emmán oszténg hatalom és intézködés! Ha rajtam állna, mind fölakasztatnám, hogy né panaszkodjanak többé

Nagyhangu Szilágyi!

*Nagyhangu Szilágyi,
Hallgass ide hát:
Olvastuk a dörgő
Nagy filippikát.*

*Ászondjuk mi nékez,
Hogy viggázz nagyon,
Nyugszik az alsóház
Gyöngé falakon.*

*Ha még így néhányszor
Kidörgöd magad;
Íz egész felsőház
Nyakadba szakad!*

Chic.

A KERESZT.

*Fut az idő, az évek is
Egymásnak örök sirt ásnak,
S minden a mi utjokba' áll
Alávetve változásnak.
Im! hogy többet ne említsek:
A már lefolyt idő alatt
A kereszt is, e szent dolog
Hány fázison átal haladt.*

*Hajdanában a mikor még
Bál se' divat — réges-régen
Gonoszoknak réme volt a
Városokban, falu végen.
Undorító ocsmány bűn a
Büntetését itt találta:
Könyvtől nőtt a fű alatta
Azokbul állt honja fája.*

*Fenn is maradt bús emléke:
— Nyomok nélkül mi sem esik —
Még ma e nagy időn túl is
Egyre tudják, emlegetik:
Kinek ne jül Xantippe jut
— Mi tagadás! gyarlók vagyunk,
„Szegény! minő keresztje van!
Ekkép hangzik sajnálatunk.*

*Nagy idő jött. A keresztre
Isteni vér csorgattatott,
S e néhány csepp le mosta a
Sok százados gyalázatot,
Áldott lón a jel, mely felé
Eddig csak átok hangozék.
Előtte buzgón térdre hullt
Az Istent ismerőn a nép.*

*S mely az elébe jött bűnöst
Csak bünteté kégyetlenül,
Hozzá a megtévedt sereg
Már kész bocsánatért kerül.
Keresztbe rakja össze még
A gazda is, a mit arat,
És boldogan reméli, hogy
Az áldás így el nem marad*

*... Haladt a kor. Az új világ
Olesőbbra vált, mint volt az ó;
Erkölcse is keresztre is
Lejebb esett az ázsió.
Harczi dícsre vágyó sereg,
Deli vitéz, bátor lovag
Keresztekkel szerez vala,
Kardok helyett — cserlombokat.*

*És bár progressiv lön a ma
Conservativ még is nagyon;
Szereti a régít ósdit.
Kapkod bár új alkalmakon.
Im! mostan is megtartja még
E régiből mindegyre azt,
Kinek jutalmat nem talál,
Mellére egy ily jelt akaszt.*

*... Haladt a kor tovább, tovább,
— A kereke meg soh' sem áll;
Maig jutott s — szegény kereszt
Dehonestálva van ma mir
A lélektől a testre szállt
És vágyai czégül veszik;
S a szégyenpirtól lángolót
Ma tánczjegyekre festetik.*

*Kokett, delnök, chic urfiak
— Az e féle el nem marad —
Randevúznak, csókot intnek
A szent kereszt jelvény alatt.
Még az van hátra csak, de hisz
Mi még meg is érzük talán:
Keresztet hord, jelül reá,
Hogy eladó immár a lány.*

Horváth János.

Helyre van hozva.

A kis Mari. Jaj, édes mamám, ma, mikor az iskolából hazajöttem, láttam egy akkora ökröt, hogy nagyobb volt, mint a papa.

A mama. Ejnye, te kis goromba, már hogy mondhatod, hogy nagyobb volt, mint a papa.

Ajánlatos gyógyszer.

— Mondd csak barátom, hogy tudod te elidegeníteni magadtól alkalmatlan látogatódodat?

Igen egyszerűen. Aki nálam szegényebb, annak pénzt adok kölcsön, aki gazdagabb, attól meg én kérek! Aztán kerül mindakettő.

Pápai krónika.

Mégis csak okosabb taktikát követ a ezibil a katonánál, boszujának kielégítésében. Már háromszor tüzte közgyűlésének napirendjére kaszárnyájának kérlelhetlenül lakházzá alakítását s aztán mind a háromra nem ment el megszavazni. Így aztán a — kaszárnya is megmarad s a — ezibil-barag is jól lakik.

Nem fűrnak hát még sem artézi kutat. Szegény száz-ezer te, oda lent a mélységes mélyben! nem kerül már sorsosod, a kivel pedig oly szívesen megosztanád pihenő helyedet!...

26 részeg ember egy létre, pedig csak Törzsök és Báróczi hegyek! Mivé lennének nagy ég! ha a város végén a Somló emelkedne.

Elvetette a városi gyűlés a hajduk lakbér átalányérti kérelmét. Bizonyosan kifelejtették a szerencsétlenek kérényükből ama nyomós indokot, hogy a jelenlegi viszonyok közepette kellő kényelem hiánya miatt magukat honn kipihenni nem tudván, kénytelenek a hivatalos foglalkozás (?) közben az urodalmi kastély karfái által pótoltatni a hiányt.

Arszlánbörben.

Őnagysága. Mondja Alfréd ur, hogyan áll nekem ez a ruha?

Alfréd ur. Csodát mivel nagysád! Ön valóban szép látványt nyújt e ruhában!

Színházi részvénytársaság.

A mind sűrűbben, utóbb már követelőleg nyilatkozó közóhajnak megfelelőleg, végre összehívták a színházi részvény-egyletet. Meglátszott a gyűlésen az általános érdeklődés. mert négy példány részvényes csak-

ugyan össze is gyűlt. Tehát feloszlás helyett szétoszlattak és új gyűlést hirdettek.

Hanem ekkor már beavatkozott a törvényszék is. Küldött az elnöknek egy 300 frt büntetéssel fenyegető végzést, a választmányi tagoknak 50 frtosat; e fenyegetés terhe alatt szépen egybegyülekeztek és megkezdték a tárgyalást.

(Hőbelibaliczayt Kis papát és fiát, Sikort, Csukássyt, dr. Kovácsot, Bélyt, Erdóst, Veöreöst, Radpochot, Tóthot, Ehlert, Réthyt rendőrök karhatalommal a gyűlésterembe vezetnek s megparancsolják nekik, hogy rögtön oszoljanak fel. Erre szét akarnak oszolni, de megépipetnek. Efölötti mérgében feláll!)

Kiss Sándor (szabadalmazott polgár, álnok, ülnök, negyvennyolczas mameluk, ujságrontó, ujságesináló). „Uraim, midőn én negyvennyolczban piros vérem hó csorgásával száz halált haltam ez árva, elhagyott szegény, siralmas, nélkülöző házával (sir,) nem gondoltam, hogy még a rágalom nyelve is belehatoljon esontom husának vérebe. (Nagyon sir.) Mit tesznek ma velem és veletek is ti ékeslelkű, hős, agyonkinzott szinpártoló martirok, 50 frttal fenyegetik éltünket és vérünket, hajdukkal hoznak gyűlésbe és az ujságok véresre rágalmazzák, szidalmazzák részvényes mivoltunkat, oh jaj! (Még jobban sir.) Rágalom, gyalázatos, undok vérlázító rágalom az mind, amit irnak a részvény-egyletről, ha semmit sem irnak is! Meghalt „Szabad Polgár,“ oda a méltányosság. (Keservesen sir, mely alkalmat felhasználja:)

Dr. Kovács Pál (veterán írónk:) Ne sirjon kend kis komám, ne sirjon! Amit az ujságok irnak, az nem a közönségtől jön, az csak haszontalan írka-firka mind. Mind igenis! Különösen ami a szinpártoló-egylet ellen van írva, de legkülönösebben az, ami a szinpártoló-egylet elnöke ellen irányul, no meg kend ellen, mélyen tisztelt hazafi és rágalmazott mártir! (Kis szemlátomást vigasztalódik.) Most jut eszembe az ujságcikk meg sem mind haszontalan írka-firkák, egy kivétel van: és ez a „színházi csevegések.“ Egyebekben osztom a méltatlankodást és ajánlom a szétoszlást. (Nem lehet, mig vége nincs. Ennélfogva mindenki feloszlik. A pénz egy építendő állandó színház alapja javára takarékpénztárba tétetik. Mire azonban arra a színházra szükség lesz, az a takarékpénztár is, meg az egész világ is feloszlik.

Gimpel fetter.

Herdek pujk pölim! Tyíttek ide nemed küntlerék, agik csinálnag ety notyszerü muladzsag, asz mek van ety mívészéd! Asz mek van ety noty élfezed! Gelsz negiknek adni tyüöri szinhasz télemre izs! Ők had derjesztreneg csüffilizaczion ebbe a puarpar fározszba benne, ahol csag már magam mek vatyon ikozi loyális nimed aszér én asz montom, noty makampa is herdek pujk pölim! Mid ér nimed műfeszed, ha

nincs van nimed! Herdek pujk pölim!

Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigával.

Kükürütz Siga: Mangyál nekem Scholomonkám, hódjan kell meghamolni a gentry-modort?

Scholomon a Grajsz: Hát khezdjél először is magadat pafanótui, azthán thörd be a thied ezilindered, (mert thodod, te vagy egy zsidó), azthán thüörd be a tied ablakod, azthán próbáljál meg ezthet tenni másoknak, azthán motassad magad edj hősnek, hanem ha hóstettet akharnak látni, csak hivatkozzál a the őseidre és lassankint the elkezded hinni, hogy vagy egy gentry ha pedig the elkhezdel, akkor más is elkhezdi és ezzel elkészölthél!

AKI MER, AZ NYER.

HUMORESZK.

Lidia azon lányok közé tartozott, akik már átlépték a gyűlöletes 25-ik életévet; ez azonban mit se tett volna, ha nincs neki rendkívül szeretetreméltó mamácskaja, aki észrevette, „mily nagy az én vonzalmam Lidia iránt!”

Igy aztán arra is merészelt számítani, hogy én majd egy szép napon megkérem az ő kedves Liduskájának kezét, a mit azonban én a világért sem tettem volna meg.

Rendkívül kellemetlen volt rám nézve ez az erőltetett viszony, és én, minthogy éppen nem volt Lidia iránt hajlamom, arra törekedtem, hogy őt is elhídegitsem magamtól. Egyszer azt fogta rám az öreg, hogy én folyton leányárol ábrándozom, máskor, hogy a lázam alatt nálam működő orvos azt mondta neki, hogy én folyton valami Lydiáról fantáziáltam; és még számtalan ily eset fordult elő, a melyek által az öreg azt hogy én majd megszeretem Lidiát, én azonban mindig nagyobb ellenszenvet éreztem iránta. Csak legalább ő is ezt tette volna, és elválhatam volna Lidiától, hiszen „fel is ut, le is ut!”

De nem volt lehetséges és nekem akarva, nem akarva, folytatnom kellett látogatásaimat Lidiáékhoz.

Egy ízben szürkület felé barátaimmal álldogáltam az utcasarkon, kik mindenáron rám akarták disputálni, hogy én félénk fiu vagyok. Ennél pedig mi sem volt rám nézve szégyenletesebb, mert tudtam, hogy igen neveltséges, ha egy fiu félénk.

— Csak hallgassatok el, szólék nekik, vitéz gyerekek, hisz ti is igen nagy hősök szoktatok lenni.

— Bizony azok! szóló vissza egy hang.

— Természetesen. De jó, majd lesz nekem is alkalmam kimutatnom, hogy igaz-e, a mivel engem gyanusítottok. Várjatok, majd azután én leszek a nevető fél.

Neked lesz alkalmad? hallatszott most társaim egyikétől, neked? Nem tudnám mikor! — Te elhalasztod azt az alkalmat itéletnapig.

— Ejnye, ez már még is csak sok! pattantam fel. Várjatok. Megmutatom azonnal, hogy félénk emberrel van-e dolgotok. Latjátok azt a nőt ott a sarkon jönni? Fogadok veletek, hogy átkarolom ismeretlen létemre. Aztán majd mondja még valamelyik, hogy nem vagyok bátor.

— Merni is kellene ám azt! — ingereltek felém fordulva.
— Merem is!

És szilárd léptekkel haladtam ama nő felé, aki a gazlampák fényében (mivel már teljesen besötétedett) el akart előttünk haladni. Mondhatom, megbántam egy percze ígéretemet és rájöttem, hogy bizony ez vakmerő egy fogadás; és nemcsak vakmerő, hanem illetlen is, de mit törődtem én mindezzel, ha arról volt szó, hogy bebizonyítsak valamit, amit rám fognak barátaim. Egy cseppet sem mulattam ez eseten, sőt bosszankodtam vakmerőségemért, míg barátaim mosolyogva várták az érdekes intermezzót s a következményeket. Én bátor léptekkel siettem a nő felé már teljesen közelébe jutottam . . . egy pillanat . . . és a fogadás meg volt nyerve.

A nő bosszankodott, felinulással taszított el, de mit törődtem ezzel én, kit egy merész ugrás a mellékutczába vitt.

Képzelmék azonban zavaromat: a nőben egy ismerős arcot fedeztem fel, Bertát, Lidia egyik barátnőjét, ki most bizonyára Lidiáék estélyére ment, amelyre én is hivatalos voltam.

Visszafordultam, utánasiettem és — meggyőződtem, hogy sejtelmem való volt, mert Berta Lidiáék fényesen kivilágított házába ment be.

Meg voltam löve.

— Most mit tegyek? gondolám magamban. Bocsánatot kérek még ez este Bertától? Nem! Elmegyek haza, ez lesz az egyedüli kiségitő égerüt.

Merengősemből egy férfihang ébresztett fel, mely előttem igen ismerős volt.

— Nos barátoescám, szólott a férfi hozzám, kiben Lidia atyjára ismertem, ön itt jár és nem jön fel hozzánk?

— De i . . . igen, várok . . . va . . . valakit, feleltem én, vérmes reményeket kötve a kibuvó gondolathoz.

— Hisz már megkezdődött az estély, jöjjön csak, s belém kapaszkodva felfelé vitt a lépcsőkön. Szörnyű egy ut volt ez. — Inkább megtettem volna bármit, csak ne kellett volna az estélyen megjelennem. Pedig nem lehetett kikerülni. Hanem utközben egy másik jó kibuvó jutott eszembe.

— Uram, szólottam Lidia atyjához, nekem még a színházhoz kell mennem, hol a titkári hivatalban egy jegyet kell letennem, mert várnak rá.

— Ugy? hisz ezt szolgálom is megteheti!

Végem volt. De jött egy végső kibuvó:

— Azután meg keztyüim sincsenek uram . . .

— Azzal szolgálhatok én, szóló a jó apa és még jobban kapaszkodott belém. (Ez volt a második zuhan, gondoltam magamban, a végső most fog következni.) Fenn aztan kérdeztek, ki it vártam; nem tudtam felelni, kérték tőlem a jegyet — ami nem is volt nálam, a keztyüim pedig kiesett a zsebemből, szóval mindahárom kibuvóba belebuktam. Végre hideg verítékek közt megjelentem a hölgyek előtt, kiknek bemutatattk. Szóhoz sem voltam képes jutni. Midőn Berta felé vezettek, lángvörös lett az arczom. a padló keringett velem. Alig birtam tekintetét kiállani . . .

A hajnali órákban vége szakadt az estélynek. Én, örülve, hogy nem ismertek fel, először ter-mtem a kapu alatt, midőn egyteljesen Bertához hasonló alak jött elém szörnyű rémületemre. („Szerelmes ég,” mondám magamban és ütereim lázasan vertek). A hölgy felém jöve így szóló:

— Uram, láttam, hogy ön a társaság egy nótájához nagy vonzalommal viseltetik; az egész estén megfigyeltem önt és valahányszor ön a kisasszony mellett elhaladt, arca lángba borult. Jól tudom, ne is tagadja, mert be is bizonyíthatom. Jól meg-

figyeltem viseletét és ez kényszerített e nyilatkozatra. — Ha ön másnak akar kedvezni és rám nem gondol, úgy jó, én nem akarom többé tenni és hiszem, hogy egymást elfelejtjük örökre s nem találkozunk egymással. Isten önnel

Nem hittem ezt Lidiától. Ez idő óta nem is láttam, de nem is akartam látni. Hanem merész is vagyok azóta!

Mert: „aki mer, az nyer.“ Be lett bizonyítva.

VASUT.

Lapunk egy jó embere, ki Istentől azzal sujtatték, hogy vasutas legyen, sok ájtatosság után feltalálta a vasutasok katekizmusát, melyből közöljük a következőket:

Hiszekegy: Hiszek egy méltóságos presidens urban, az akeziák és vasutak legkegyelmesebb teremtőjében és a nagyságos direktor urban, ki fogantaték a miniszter ur őexcellentiájától és kintaték az adósságok nyüge alatt, megfeszítették execuziók által és elárverezteték és eltemettették birtokából, szálla alá Budapestre és harmadik napon feltámadta vasuti directornak; ül a mindenható praesidens ur jobbja felől, onnét itélni eljövendő eleven és félholtra zaklatott vasutasokat. Hiszek az inspector urban, egy fölséges directio házat, controlorok, revisorok szent egyességét, bünök nem boesánatát, testnek koplaltatását és egy örökös nyomorúságot. Amen!

Hol találd fel a parancsolatokról szóló tanítást? Az instrukeziók, reglement, körözüvények katekombáin kívül a felebbvalók legkegyesebb piszkolódásaiban, végre a szemök világában is!

Mit tesz hinni? Hinni tesz igaznak tartani, mit a direktortól kezdve az utolsó fölebbvalódig neked mondanak, mert hát ők mondják!

Feltámadunk.

Feltámadunk! Ime szerettinek,
Kik a Krisztust a sirban keresék,
Annyal mondá, hogy az Isten fia,
Ott nem lehet — habár megöleték:
Feltámadott és mindörökre él.
S mi e hitben oly boldogok vagyunk:
Mi is feltámadunk!

Feltámadunk! A letarolt mezőn.
Halottul, mely pihent a téi alatt,
Fosztott galyakon, pusztá bokrokon
Az új élet, az új rügy már fakad;
S majd elborítja, mint a 'nultba' volt,
Amely sarjadzik rajta még — a lomb:
Uram! feltámadunk!

Feltámadunk! Im a kis féreg is,
S a sokszinű tarkálló kis bogár
Hogy bü elő — honnét: ki tudja azt? —
Ha áthévül a fénylő napsugár.
Pedig mint pusztitá ezernyi lény.
S már azt hívők, hogy egyet sem hagyunk:
Uram! feltámadunk!

Feltámadunk! Lám, kik eltüntének,
A vándorok szép serge visszaszáll;
Hajlékunkban megrakja sárfalát
Tanyául a szerelmes fecsképar,

S kicsinyekkel együtt újra majd
Édes dallal zengik körül lakunk!
Uram! feltámadunk!

Feltámadunk! Óh! nem kell félni az
Öröksemit, a végenyészetet!
Ha egy-kettő közülünk távoz' is,
Nőnek helyükbe újabb seregek.
Ezen a földön, melyre születünk,
Mi örökkön-örökké maradunk:
Uram! feltámadunk!

Feltámadunk — és feltámad velünk
A mult büne, a tenger tévedés:
És — az embernek már haladni kell:
Az elmúlté az újnak mind kevés;
Mi az elmúlt átkos büneihez
Még újakat, nagyobbakat adunk —
Fel ekkép támadunk.

SZERKESZTŐI KISPOSTA.

Gartha. Csak imádkozzék szépen tovább, látja: van, aki meghallgassa. H. J. Pápa. Nem voltunk idehaza. A feltámadás kistorult. Valami szép pünkösdit helyette, annak még tudunk helyet adni. L. Pápa. Sajnáljuk a szerencsétlenséget, mely érte, felfaradván hiában 40 lépesőfokon. Gyürkőzzünk neki a krónikának. Pollux. Bpest. Halvány. Sinus. A kis humoreszket közöljük. Szolgáljon buzdításul s figyelje meg benne ama kis változtatásokat, melyeket stíluson és elbeszélő modorán tettünk.

Nem tud menekülni a germanizációktól: „múlattam magamat“, „minden azt kiáltották“ (ez utóbbi több mint germanizmus!), meg a szókötés sok hibája teszi kezdetlegessé dolgozatait. De a kis humoreszket (ha ugyan igényt tarthat e névre) mégis közlésre ajánlotta több egyszerű jó tulajdonsága. Pápa. Az új küldemény kiválóan sikerült. Syllaba. Kisilabizálhatatlan belőle a humor. Ez a versceksé ér valamit a sok közül:

„A szende Herminának
Piczike volt a lába,
Elnézte Aladár ezt
Epedő bánatába
A piczi láb piczit botolt
És nézd el kedves botort:
Egyszerre vége volt.

Ennek kedves hangulata van, de a többiek kirívólag darabosak és erős tartalmak. — K. S. Budapest. A naptár utazik. Üdv. — Balduin. Batorság földi, nagyobb bánatokat is legyűrt már az akarat s a vakmerő határozás. — O. A. Budapest. Kegyed rettentő antiszemita. A „zsidó hőstettek című verse korszakalkotó. Elolvasás után nem tudunk borzadni a nevetéstől és nevetni a borzadástól. A Thatele maximái méltán sorakoznak mellé! — Legyen meggyőződve, hogy tisztán térszúke miatt nem fog benne e haza gyönyörködni. Azonban ekkora talentumot mégse engedünk véka alá rejteni, közöljük mutatványul azt a verset, melyet lapunk'a vezérkölteményül szánt. Megbocsájt, hogy e helyen közöljük, ugy-e? Mondja, nem segített ön Arany Jánosnak a Toldi szerelmét csinálni? Minő gondolatok és minő rutin, technika! De lássuk:

Az államadosság.

Bajod van édes hazám, (Hasa fáj!)
Pénn-szükséged van tán, (szüksége)
Hisz én adósságot csináltam (Ki ön?)
Mert a kincstárt üresen találtam (Tehát ön Szapáry?)
Csináljátok csak adósságot.
Verd meg isten Rodsild barát (Köszöni szépen.)

Fel vitézi vagyonosak, (Fel! fel!)
Fizesétek meg az adósságokat (Persze!)
Kötelezvényünknek tartozunk?? (Kinek??)
Melyet zsidó hazánkért adunk. (Vagy ugy?)
Fizetünk ugy is elég adósságot.
Verd meg Isten Rodsild barát. (Hallod, Isten?)

Kifosztották zsebeinket, (A czudarok!)
Elrabolták terveinket. (A rábaszabályozást!)
A haza, kiállítás hozott létre, (Ráadásul!)

Jaj nektek magyar haza népe, (Jaj!)
Hisz valaki kölcsön tőn pénzt adott.
Verd meg isten Ródsild bárót (Igen is, kérem.)

Jön nemsokára az országházi Palaszt. (Saját lábán!)
Hisz báró csak nekünk pénzt kölcsön adsz. (Szatira!)
Van magyar országnak sok bolond népe, (Egyet ismerek én is!)
Ki jőiroz majd helyette. (Minő műszók?)
Hisz Pénzt csak jóságok %, kamattal adott.
Verd meg isten Ródsild bárót. (Mert különben —)

Tüzzétek ki fizetett kötelezvényeiteket (A gomblyukba.)
Hisz a zsidó már Rebácot azon túl is vett (Vett az átkos!)
Fizessetek mint a köles. (Majd a sóháznál!)
Mert a zsidó báró a hiteles (Tanuskodik Tüskés!)
A kamatnál kevesebbet úgy sem adott
Verd meg isten Ródsild bárót (Meg, meg! csak hallgass!)
Offenmüller Antal.

**Előfizetéseket a Garabonczias Diák
negyedik évfolyamu második évnegyede-
re elfogad a kiadóhivatal, Kármelita-
tér 3. sz. II. em.**

**Előfizetési díj negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre 3 frt.**

Helybeli előfizetőink részére a nyugták
kihordása szakadatlanul tart, a vidékieket kér-
jük, hogy hátralékaikat küldjék be.

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:
Szávay Gyula.

Főmunkatárs: *Gerő Gyula*

KÁVÉHAZ-ÁTVÉTEL.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomá-
sára hozni, hogy

a tüztorony melletti Bayer-féle házban levő

„Vadászkürt“-kávéházat

Buchberger József urtól átvettem és azt sa-
ját nevem alatt tovább vezetem.

Főtörökvésem leend, — kitünő minőségű
italok pontos és előzékeny kiszolgáltatása által.
vendégeim meglegedését kiérdemeljem. Kávéhá-
zamban az olvasottabb budapesti, bécsi és helyi
lapok lesznek feltalálhatók és szórakozásul a t.
közönségnek legjobb és legszebb játékszerek és
három új szerkezetű tekeasztal állnak rendelke-
zésére; emellett még a szükséges kényelemről ak-
ként fogok gondoskodni, hogy kávéházam kellemes
találkozási helye legyen Győr. n. é. közönségének.
Számos látogatásért esedezve maradok

Győr, 1885. ápr. 10. alázatos szolgálója

Wandraschek Pál,
bérlo.

Különösen figyelemre méltó a hirneves

dr. Forti-féle sebtapasz.

Ezen általánosan kitünőnek elismert gyógytapsz
rendkívüli gyógyereje, oszlató, érlelő s fájdalmat esil-
lapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszerű-
smind gyökeres gyógyulást eszközöl különösen bajok-
ban. — Ily bajok a torokgyulladás, légesőhurut, borkés
barnaság, hártás-gyík (Croup, Angina), mindennemű
megsértések, harapás, szurás, vágás vagy égés által tá-
madható sebek, megforrázás, darázs- vagy méhszurások,
bujasenyves és egyéb konok fekélyek, zuzatások (contu-
siók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzött
daganatok, gümők, tályogok (fogtályog is), pokolvar,
(carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, ge-
nyedések, vérkelek, minden mirigybetegségek, görvé-
lyes fekélyek, fagydaganat, ujjféreg, köröm-olyás, kö-
römméreg, vadhus, tagszivacs, csontszú, kifecizmitás és
azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik.

A csomagok ára a kisebbeknek 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt, használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.

Központi küldeményező raktár Budapesten:

**Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12. sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszer-
tárában, Győrött: STIRLING KÁROLY gyógyszerész urnál.**

Ezen kitünő hatáau, nem eléggé ajánlható gyógytapsz készítője

Forti László.

Lakása: Budapest, I. ker. vár. Nádor-utca 3. sz., ahová közvetlen megrendelések czimzendők.

A t. ez gyógyszerész urak, kik raktárt elvállalni hajlandók lennének, felszólítanak, miszerint e részbeni ajánlataikat ezen gyógyszer ké-
szítőjéhez, Forti Lászlóhoz czimezve: (Budapest, I. ker. vár, Nádor-utca 3. sz. beküldeni sziveskedjenek, ki megrendeléseket is pontosan teljesít. — Vi-
déki bérmentes levelek általi megrendelések az árnak készpénzbeni beküldése vagy posta-utalvány, ugyszinte utánvét mellett tüstént és legpontosabban
teljesítettek.

Figyelmeztetés! Sebtapszom Győrvárosában előforduló hamisításának meggátlására a tisztelt közönséggel közlöm az egy köztisztlet-
ben álló és minden tekintetben bizalomra méltó férfitől hozzám beérkezett figyelmeztető levelét: Tisztelt uram! Győrré menő süttőri asszony, kit Ön
sebtapszának vételével megbízta, az illető bizományos üzlete helyett a legközelebbi gyógyszerertárba (mint mondja a tüztoronyon belül a város felé, —
névzerint megjelölni még nem tudom) ment, ott kért és kapta a „Forti-féle“ sebtapszt 4 darabban á 50 kr., melynek egy példányát mutatványul ide
mellékelem, a többit pedig, minthogy hamissága szembetűnő, vissza fogom alkalmissal küldeni.

Ezen perfd eljárás által mind ön, mind a közönség meg vagyson csalva és úgy hiszem, megérdemli a törvényes uton való megtorlást.

Süttör, 1884. jun. 4.
u. p. Eszterháza.

Kiváló tisztelettel tisztelője
Schlegel Péter,
esperes-plébános.

megrándulások, helyi csúz, továbbá a szülés utáni láb-
sebek és daganatok, fájós, fekélyezett vagy már genyes
női mell, — sok nő már csirában volt emlőráktól — a
különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét
mellőzésevel — egyedül ezen jeles sebtapsz használata
által menekült meg. A fül-nyílalás, nemkülönben a to-
rok-mondolák gyuladásánál hathatós szolgálatot tesz.
Hólyag-tapsz vagy mustárlisztből borogatások után
használva, méltán valóságos enyhítők nevezhető,
minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel in-
kább a beteget kínos fájdalmaitól azonnal tökéletesen
megszabadítja.

Végre a testbe teljesen belemélyedt bárminekü
szálka, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tapsz
rövid idei használata folytán annyira elötűnik, hogy
a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik.

Első magyar általános biz-

I. Tűz-, szállítmány- BEVÉTELEK.

KIADÁSOK.

Huszonhetedik évi zárszámla 1884. január 1-től december 31-ig.

	forint	kr.	forint	kr.		forint	kr.	forint	kr.
I. Tűzbiztosítás.					1883. nyereség-számla: maradvány			1408	50
Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonása után	1502287	54			I. Tűzbiztosítás.				
Függőben maradt károk tartaléka	192149	31			Az 1883. évről áthozott készpénz-dij-tartalék a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterh. nélkül.	1761242	12		
Szerzési költségek a viszontbiztosított rész utáni bevétel levonásával	322641	82			363.142,638 frt 14 krnyi kötött biztosítások után és a folyó évben lejárt díj-részl. befolyt díjak				
A tűzbiztosítási üzletet terhelő igazgatási költségek és adó	341370	02			levonva: törlesztett díjak 243.394.69				
Behajthatlan követelések leírása	16606	11			viszontbiztosítási díjak 532,289.40				
A következő évek készpénz-dij-tartaléka a viszontbiztosított rész levonása után és minden megterhelés nélkül	1745350	48	4120405	28	lejárt visszbiztosítási díj-részletek	2484665	42		
II. Szállítmány-biztosítás.					Az 1883. évben fenmaradt tartalék függőben volt károkért	145983	50	4391891	04
Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonásával	45124	89			II. Szállítvány-biztosítás.				
Függőben maradt károk tartaléka	14312	79			Az 1883. évről áthozott díjtartalék	19321	57		
Szerzési költségek	13321	11			23.075,541 frt 49 kr. kötött biztosítások utáni díjak 148,039.49				
A szállítvány-biztosítási üzletet terhelő igazgatási költségek	12223	27			levonva: törlesztett díjak 5,358.02				
A következő évek díjtartaléka a viszontbiztosított rész levonásával	18629	67	103611	73	viszontbiztosítási díjak	79589	32		
III. Jégbiztosítás.					Az 1883. évben fenmaradt tartalék függőben volt károkért	31475	10	130385	99
Viszontbiztosítások és törlések	736975	36			III. Jégbiztosítás.				
Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonásával	806638	42			71.721,575 frt 46 krnyi kötött biztosítások utáni díjak	2138410	14	2138410	14
Szerzési és igazgatási költségek a viszontbiztosítások utáni bevételek levonása után	305395	86	1854552	37	IV. Egyéb bevételek.				
Behajthatlan követelések leírása	5542	73	60078	09	Beváltott szelvények után, valamint egyéb kamatok és bevételek	237611	80		
A társasági tartaléktőkének kamatja			821804	17	Társasági hazak tiszta jövedelme	60744	17	298355	97
1884. évi nyereség			6960451	64				6960451	64

II. Életbizto- BEVÉTELEK.

KIADÁSOK.

Huszonkettedik évi zárszámla 1884. január 1-től december 31-ig.

	forint	kr.	forint	kr.		forint	kr.	forint	kr.
Törlesztett kötvények díja	98759	15			A mult évből áthozott díjtartalék			9274114	61
Visszaváltott kötvényekért	147475	07			Befolyt díjak: ez évben kiállított kötvények után	280249	94		
Halálesetek után kifizetett karósszeg	526473	03			az előbbi években kiállított kötvények után	1889096	26		
Lejárt kihazasítási tőkékért	397694	81			a biztosított tőke emelésére fordított nyereségek	14217	95	2183564	15
Kihazasítási biztosításoknál haláleset következtében díjvisszatérítés	54639	33			Mult évi függőben volt károk tartaléka			129696	69
Függőben levő károk tartaléka	150782	98			illetékek			42505	32
Évjaradékokért	14653	13			Kamatjövedelem			517530	76
Viszontbiztosítási díjak	24983	71							
Bélyegekért	29712	37							
Postadíjak, nyomtatványok, iroda. bér, uti- s egyéb költségek	92598	78							
Tiszti fizetések	48371	23							
Jövedelmi adóért ez évi nyereség után	35714	13							
Orvosi díjakért	15863	73							
Szerzési és díjbehajtási költségek	15423	41							
Behajthatlan tartozások leírása	3797	85	1795750	71					
Díjtartalék ez év végén			10182046	41					
1884. évi nyereség			169614	41					
			12147411	53				12147411	53

Budapest, 1884. december hó 31-én.

FUCHS RUDOLF.

HAJÓS JÓZSEF.

HARKÁNYI

Igazgató-helyettesek: ORMODY VILMOS, igazgató.

A fenti zárszámlákat és mérlegeket megvizsgálván, azokat a törvényben s az alapszabályokban meghatározott 1885. márczius hó 4-én.

PECZ VILMOS,
életbiztosítási osztályfőnök.

RUDNYANSZKY FERENCZ.

A felügyelő-
TORNYAI SCHOS-

tosító társaság Budapestén.

és jégbiztosítási üzlet.

VAGYON.

Mérleg-számla 1884. december 31-én.

TEHER.

	forint	kr.		forint	kr.
Elhelyezett tőkepénzek: az első hazai takarékpénztárnál, az egyesült budapesti fővárosi takarékpénztárnál, a m. orsz. központi takarékpénztárnál, a m. alt. hitelbanknál és magyar állami kincstári pénztárjegyekben	2532532	—	Résztvényalapító: teljesen befizetett 2000 egész részvény á 1000 forint	2.000.000.	—
Értékpapírok:			Résztvényalapító: teljesen befizetett 2000 fél részvény á 500 frt	1.000.000.—	—
a) 274.000.— frt m. földhitelintézeti 5 1/2 % zaloglev. á 100 %	274.000	—	Társasági tartaléktőke	1562030	32
b) 2.057.100.— „ m. északkelet. vasút ezüst els. kötv. á 97 50 %	2.005.672.50	—	Tűzbiztosítási díjtartalék készpénzben a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül	1.745.350	48
c) 393.800.— „ m. nyug. vas II. kibocs. els. ezüst kötv. á 98.50 %	387.893	—	Szállítvány biztosítási díjtartalék készpénzben a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül	18.629	67
d) 350.000.— „ m. gácsorsz. vasút II. kib. els. kötv. á 96 75 %	338.625	—	Tűzbiztosítási függő károk tartaléka	192149	31
e) 228.800.— „ Duua-drávai vasút ez. els. kötv. á 97 %	221.936	—	Szállítvány biztosítási függő károk tartaléka	14312	79
f) 30.000.— „ Első erd. vasút ezüst els. kötv. á 97.75 %	29.325	—	Árkülönbözeti számla	455542	16
g) Lloyd-társ. kötvények és egyéb értékpapírok	261.470	—	Dunaparti házadó tartaléka	39197	25
h) Olasz alapítv. kötv. Lire 375.000 á 96.50 fcs, 362,812.50 á 48.65 %	176.508.30	—	Különféle hitelezők	294612	42
a fenti értékpapírok után az év végéig esedékes kamatok	68.272,81	61	Az előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok	1276	—
Leszámított és egyéb váltók	245397	81	Első magyar alt. bizt.-társaság Lévy-alap	53917	52
A társaság hazai Budapestén	1210000	—	Tisztvisel k nyugdíjalapja	435273	55
Különféle adósok:			Életbiztosítási osztály folyó számlán	332898	78
a) Pénzkészlet és maradv. a képviselősegeknél	621431	14	1884. évi nyeresmény	821804	17
b) Maradványok idegen biztosító-intézeteknél	354564	10			
Jégbiztosítási osztály folyó számlán	220993	48	*) A tartaléktőke az 1884. évi nyeresményből emelkedett	1.661.041	32
Központi pénzkészlet	18373	—	** A díjtartalék az 1884. évi nyeresményből emelkedett	1.813.480	65
	8966994	42		8966994	42

VAGYON.

Mérleg-számla 1884. december 31-én.

TEHER.

	forint	kr.		forint	kr.
Értékpapírok	8.869.249	54	Díjtartalék	10396.018	55
ugyanis:			levonva a viszontbiztosítási díjtartalék	213.972	14
1.013.000 frtnyi m. földhitelintézeti 5 1/2 %-os zaloglevelek 100 frtjával	1013000	—	Biztosítási alap	210754	03
5.597.400 frtnyi magyar földhitelintézeti 5 %-os zaloglevelek 100 frtjával	5597400	—	Kihazasítási tőkék nyeresménye	266075	07
1.148.000 frtnyi magy. földhitelintézeti 4 1/2 %-os zaloglevelek 93 1/10 frtjával	1071084	—	Függőben levő károk tartaléka	150782	98
72.240 frtnyi magyar földhitelintézeti 5 %-os ércz értékű zaloglevelek 120 3/10 frtjával	86904	72	Díjleszállításokra vonatkozó nyeresmények tartaléka	2280	12
223.900 frtnyi pesti magyar kereskedelmi bank 6 %-os zaloglevelei 100 frtjával	223900	—	Előre fizetett díjak az 1885—1889. évekre	2064	67
373.100 frtnyi osztrák-magyar 5 %-os zaloglevelei 100 frtjával	373100	—	Fel nem vett nyeresmények 1883. évről	256	05
8.202 1/2 Lire olasz 5 %-os járadék és kamatai	3860	82	Viszontbiztosító intézetek és mások követelései	21565	46
Magyar kir. állampénztár-jegyek	500000	—	1884. évi nyeresmény	169614	41
1884-ben esed. kamat és elszám. pénzküldemény	161415	19			
Jelzálog-kölcsönök	120187	52			
Kötvény-kölcsönök	1890044	—			
Viszontbizt. kötvény-kölcsönök	19126	76			
A központ tartozása folyó számlán	332898	78			
Vezér- és főügynökségek s mások tartozásai	313517	41			
	11005439	20		11005439	20

gatóóság:

FRIGYES. LÉVAY HENRIK.
ULLMANN KÁROLY PÁL, aligazgató.

elvek szerint készülteknek és azok egyes tételeit a fő- és segédkönyvekkel teljesen megegyezőnek találtuk.

bizottság:

BERGER ZSIGMOND. SZITANYI IZIDOR.

JENEY LAJOS,

a központi könyvezés főnöke.

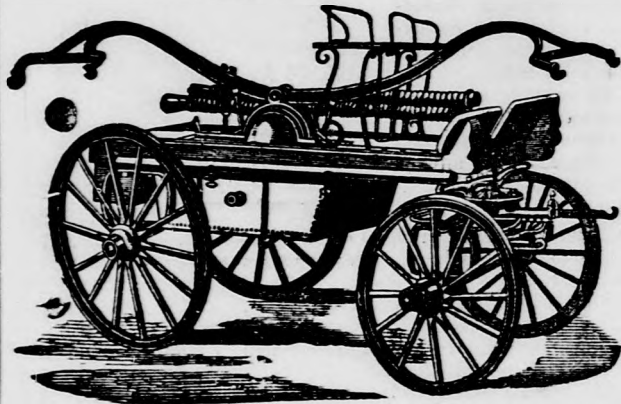
KACZVINSZKY JÁNOS,
életbiztosítási könyvvivő.

Walser Ferencz

első magy. gép- és tűzoltószerszám-gyár, harang- és ércöntőde
BUDAPESTEN,

Rottenbiller-utca 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár
különleges készítményei:

Fűszekendőgépek

tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére

Harangok és azok szabadalmazott felszerelése, leg-
újabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gaz-
dasági célokra, minden célra megfelelő szivattyúk, vál-
lalkozik tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek,
gyapjamosodak, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árviz-
mentesítő telepek, nyilvános közkutak felállítására magas
nyomású vízvezetékeknel és minden vízművi munka pontos
teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett.

*Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten
bocsátatnak rendelkezésre.*

Egyedüli belhoni szivattyúgyár.

Üzlet-atvevés.

Alulírott van szerencsém a n. é. közönség-
nek becses tudomására juttatni, hogy a

Fehérvári-utca 30. sz. alatti

ASZTALOS-ÜZLETET

és

butor-raktárt

atyám elhalálozása folytán átvettem s azt saját
nevemen tovább vezetni fogom. A n. é. közönség
eddig is tapasztalt szíves pártfogásáért esdve, ma-
gamat kegyeibe ajánlom, maradok

tisztelettel

Roth János.

Miután üzletemet gyári módon újra beren-
dezem, egyuttal arra fogok törekedni, hogy nagy-
választéku butorraktáromban a lehetőségig csak
saját készítményű, a legfinomabb valamint az
egyszerűbb fajta butorok legyenek feltalálhatók
a legolcsóbb gyári árak mellett.

Megrendelések gyorsan és pontosan
teljesíttetnek.

Ott Tivadar pinczejében

tisztán kezelt, kitűnő minőségű

somlái bor palaczkokban

kapható.

07 literes palaczk ára 60 kr.

☛ A palaczk 10 krért visszavásároltatik. ☛